

J. N. Hansen: Det viste sig ved den Forespørgsel, jeg for nogle Dage siden havde den Ære at stille til den høitagtede Indenrigsminister angaaende Fortolkningen af Loven af 19de Februar 1861, forsaavidt angik saadanne Fæstejorder, hvis Eiere ikke tillige eie Bygningerne og den Grund, hvorpaa disse ere opførte, at Indenrigsministeren fortolker Loven saaledes, at ogsaa disse Fæstejorder maae antages at falde ind under den nævnte Lovs Bestemmelser. Det blev derimod fra flere Sider, som jeg formener, paa det klareste og Uimodsigeligste oplyst, at denne Fortolkning kunde medføre høit ubillige Følger for de Bedkommende, som i det omspurgte Tilfælde eie Bygningerne tilligemed deres Grund og Haveplads, idet ifølge den nævnte Lovs § 2 Verdien af deres Eiendom vil kunne formindskes til saagodt som Intet ved Foranstaltninger af den Mand, der eier Jorderne, og de selv derved vilde kunne blive bragte næsten til Vættelstaven. Det blev tillige erklæret af nogle ærede Talere, foruden af mig, som ogsaa har været Medlem af det Udvalg, der i sin Tid behandlede Loven af 19de Februar 1861, at det paa ingen Maade havde været hverken Forslagsstillernes eller det dengang nedsatte Udvalgs Hensigt, at disse Jorder skulde komme ind under bemeldte Lovs Omraade. Jeg skal ikke sige Noget til de Grunde, der i hiint Møde bleve anførte for Nødvendigheden af, naar man ikke vil begaae en aabenbar Uretfærdighed imod Eierne af Bygningerne og Grundene, at vedtage en ny Lov, der indeholder en Slags Fortolkning af Loven af 19de Februar 1861, hvorefter de paagjældende Jorder ikke skulde kunne bringes ind under denne Lov; det er et Forslag til en saadan Lov, som nu foreligger her til første Behandling. Det ærede Thing vil see, at saavel Lovforslagets Titel som Text viser, at det ikke er min Mening, at der derved skal indføres noget Nyt, men at den tilsigtede Lov maa betragtes som en nærmere Fortolkning af hiin Lov med Hensyn til det paagjældende Spørgsmaal. Jeg skal som sagt ikke videre dvæle ved Grundene for Nødvendigheden af nærværende Forslag, da de saa klart bleve fremsatte under den Forhandling, der fandt Sted under den omtalte Forespørgsel. — Med

Hensyn til det Spørgsmaal, som ogsaa, men kun løseligt, i hiint Møde kom paa Dmtale, nemlig, hvorvidt dette Forhold kunde antages at være et Sameie-Forhold, skal jeg, næstefter at henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) derom udtalte, oplyse, at jeg har en Autoritet — man kan vel kalde det en Autoritet — i dette Spørgsmaal, som jeg vil nævne. Spørgsmaalet findes berørt i et Skrift, som er udgivet af Professor Gram ved Kjøbenhavns Universitet, under Titel af „Den danske Formueret“; deri hedder det om dette Forhold: „Paa Samsø finder det eiendommelige Forhold Sted, at Bonden eier Bygningen med den Grund, hvorpaa samme staaer, og en Huustofte eller Haveplads, medens han kun er Fæster af den egentlige Jordlod, dette er intet Superficiæforhold, men et *communio pro diviso*“. Jeg skal overlade til Latiniere at oversætte de sidste Ord, men jeg troer, at Meningen deraf er, hvad man med et dansk Udtryk kalder „Sameieforhold“. Lovforslagets Stæbne vil jo afhænge af, hvorledes Thingets Stemning i det Hele taget er med Hensyn til samme, men den vil ogsaa afhænge af, hvorledes den ærede Minister stiller sig til det. Efter de stærke Grunde, som bleve fremhævede under hiin Forhandling ved Forespørgselen, og som gik ud paa at vise det Uretfærdige overfor de Bedkommende, der laa i at gjøre Bestemmelserne i den omhandlede Lovs § 2 anvendelige paa disse Forhold, har jeg imidlertid det Haab, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig det nærværende Lovforslag. Et er jo, at Ministeren finder, at efter hans Fortolkning af Loven maa § 2 udstrækkes til disse Forhold, et Andet, og som er aldeles forskjelligt derfra, er, om ikke Ministeren maatte være kommen til den Anskuelse, at det er rigtigere at vedtage en Lov, som bestemmer, at disse Forhold dog ikke skulde komme ind under Paragrafen. Jeg har det Haab, at det Sidste maa være Tilfældet, og skal paa det Bedste anbefale Lovforslaget, navnlig til den høitagtede Indenrigsminister.

Klein: Jeg sympathiserer med det Lovforslag, som nu er forelagt Thinget, og er ganske enig i dets Grundtanke. Jeg forud-